

“AÇILIM” SÜRECİNDE TÜRKİYE

LÜTFÜ TÜRKKAN*

Türkiye’de, ülkenin bütünlüğü konusunda hassasiyeti olan çevrelerin endişelerinin yoğunlaştığı bugünlerde, Hükûmetin önce “**Kürt açılımı**” diye söz ettiği, daha sonra “**demokratik açılım**” adını verdiği ama aslında “**Kuzey Irak açılımı**” olan oluşumu, tarih süzgecinden geçirmek gerek.

BAŞLANGIÇ

2002 yılındaki seçimlerde iktidara gelen “**medya destekli, ABD güdümlü AKP**”nin ilk icraatı olmuştu “**1 Mart Tezkeresi**”ni Meclise getirmek. Buna göre Güneydoğu’ya 65 bin askerini yerleştirecekti Amerika.

Meclise, Türk milletinin dışarıdan yoğun baskısı sayesinde Türk milleti bu badireyi atlattı atlatmasına, ama AKP’nin Amerika’ya hizmet aşkı hız kesmedi.

Meclisten “**Irak Harbine dâhil olmama**” kararı çıkmasına rağmen, Meclis kararlarını hiçe sayarak İncirlik’ten Irak’a 4496 sorti yapıldı. Hatırlayınız, bunu Amerika ziyaretinde Savunma Bakanı Vecdi Gönül bizzat açıklamıştı.

İKİZ SÖZLEŞMELER

AKP, 4 Haziran 2003 tarihinde, BM’nin İkiz Sözleşmeleri’ni TBMM’den geçirdi!

Türkiye’yi etnik ve ekonomik parçalamanın yasal zeminlerini oluşturacak olan “**Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi**” ile “**Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi**” adını alıyordu bu ikiz sözleşmeler.

* Araştırmacı - Yazar.

Başbakan Erdoğan, 2004 yılı başındaki Washington temaslarının ardından yurda döndüğünde: *“Şu anda ABD’nin Büyük Orta Doğu Projesi var ya Genişletilmiş Orta Doğu, yani bu proje içerisinde Diyarbakır bir merkez, bir yıldız olabilir. Bunu başarmamız lazım.”* diyordu.

Akliselim herkes, o günden beri her fırsatta şu soruyu soruyor: **“Diyarbakır nereye merkez olur?”**

HİZMETE DEVAM

AKP 15 Temmuz 2004 tarihinde TBMM’den bu kez **“Kamu Yönetimi Temel Kanunu”**nu geçirdi. Bu Yasa ile merkezî otoriteyi yani Ankara’yı zayıflatıyor, belli parçalara böldüğü bölgelerdeki iktidar odaklarına, **“yerel hükümetler”** kurma fırsatı veriyordu.

AKP, Amerika tarafından verilen ödevleri bir bir yerine getirmeye devam etti.

25 Ocak 2006 tarihinde de Türkiye’yi 12 eyalete bölen yasa, **“Kalkınma Ajansları Yasası”**nı TBMM’den geçirdi. Yasa’ya göre Türkiye, etnik ve ekonomik temelde bölgelere bölünüyor.

ABD’nin Türkiye analisti Prof. Henry Barkey bir makalesinde Obama’nın Türkiye’ye; *“Kürtlerin yaşadığı Türkiye Güneydoğusu ile Kuzey Irak’ı kapsayacak bir ‘Nitelikli Sanayi Bölgesi’nin kurulmasını”* önerdiğini anlatmıştı. Bu çıkan yasalar, Barkey’in makalesinde geçen hedeflere uygun yasalardı.

GÜL-OBAMA ANLAŞMASI

Yukarıda anılanların ardından AKP’nin **“Kürt açılımı”** da çok geçmeden geldi.

Obama’nın Türkiye ziyareti sırasında, Cumhurbaşkanı Gül ile Obama arasında **“üç aşamalı bir plan”** anlaşması yapılmıştı.

Birinci aşamada, Kürt sorununun çözümü konusunda şu ana kadar yapılanlar Anayasa’ya konulacak, kültürel alanda henüz yapılamayanlar gerçekleştirilecek ve **“vatandaşlık”** tanımı konusunda gerekli değişiklikler yapılacak.

İkinci aşamada Türkiye, **“Kürdistan Bölgesi Hükümeti”**ni tanıyacak.

Üçüncü aşamada, PKK’nın dağdan inmesi, etkili ve kabul edilir bir af ile silahlıların bırakılması sağlanacak.

Görüldüğü üzere üç aşamalı bu plan, AKP’nin değil, PKK’nın hiç değil, Barzani’nin, Talabani’nin de değil; plan, ABD’nin planı.

HÜKÜMET PKK İLE PAZARLIKTA

2009 yılının Şubat ayında, AKP’li bir bakanın Öcalan ile görüştüğü iddiaları, siyaset çevrelerinde çok konuşulur olmuştu. Murat Karayılan da bir gazete-ciye verdiği demeçte, **“Geçen yıl Şubat ayında bir Hükümet üyesi Öcalan’a gitti ve açılımı konuştu.”** demişti.

Tam bu iddiaların ardından, **“Kürt açılımı”**nın başlangıcı sayılan, Gül’ün, **“2009’da çok güzel şeyler olacak.”** sözlerine tanık olduk.

“Kürt açılımı” ABD kaynaklı olduğuna göre, Washington’un AKP ile Öcalan’ı müzakereye oturtması fevkalade bir durum değildi.

Hükûmet, PKK ile ilk pazarlık yaptığını, **“Birinci Barış Grubu”**nun Türkiye’ye girişi sırasında itiraf etmişti zaten.

Emniyet Genel Müdürlüğünün hazırladığı bir analizde, 2006 yılından beri PKK’nın Avrupa sorumlusu Sabri Ok ile görüşüldüğü açıklanmıştı. Buna bir de Eski Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanı Bülent Orakoğlu’nun açıkladığı **“Sabri Ok, Abdullah Öcalan ile telefon görüşmesi yaptı.”** bilgisi eklenirse, Hükûmetin, Öcalan ile pazarlık yaptığı ortaya çıkmaktadır. Yani Hükûmet adına birileri Sabri Ok ile Sabri Ok da Öcalan’la görüşmüştü!

Peki, görüşmeler sadece Emniyet Genel Müdürlüğü analizinde geçenlerle sınırlı mı?

Tabii ki değil.

“Kürt açılımı” adına yapılan görüşmelerden bahsederken, MİT Müsteşarı Emre Taner’in Hükûmet adına yürüttüğü temasları da hatırlamak gerek.

Taner’in, 20 Ekim 2005 tarihinde Irak’ın kuzeyinde Barzani ile yaptığı görüşmede, Barzani, Taner üzerinden Türkiye’den -Emre Taner tarafından emekli olduğu güne dek yalanlanmayan- şu taleplerde bulundu:

“Türkiye, Kuzey Irak’taki oluşumu tanımalı; Kuzey Irak ve Türkiye’deki Kürtlere çifte vatandaşlık vermeli; ekonomik ilişkileri geliştirmeli, kurulacak askerî okullarda Türk uzmanlar görev yapmalı...”

MİT Müsteşarı Emre Taner, bu taleplerden hiçbirine hayır demedi. Talepler karşılığında PKK’ya karşı birlikte mücadele önerdi.

Taner henüz müsteşar yardımcısı iken de İmralı’da Öcalan ile yaptığı görüşmeyle gündeme gelmişti.

BÖLMEYE YÖNELİK ÇALIŞMALAR

“Kürt açılımı” ile birlikte, öncelikle kavramlar üzerinden zihinler bölündü.

Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluş felsefesini özetleyen, **“Türkiye Cumhuriyeti’ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir.”** anlayışının yerine, bizzat Hükûmet üyeleri tarafından, Türklük, Kürtlük, Lazlık, Çerkezlik sıklıkla telaffuz edilmeye başlandı.

Aynı zamanda siyasal bir kavram olan Türk, öncelikle ırksal bir kavram gibi topluma sunuldu ve **“Madem Türk ırksal isim, o zaman diğer ırkların da isimleri anayasal güvenceye sokulsun.”** anlayışı, topluma nüfuz edilmeye başlandı.

Açılımın tartışıldığı TÜSİAD toplantısında Sedat Aoloğlu’nun önerilerine dikkat çekmek gerek. Sedat Aoloğlu, şu üç öneriyi Türkiye’nin konuşması gerektiğini belirtiyor.

1. Çözüm aşamasında İmralı’nın görüşmelere katılması,
2. Anayasa’ya **“Bu ülkeyi Türkler ve Kürtler kurdu.”** maddesinin eklenmesi,
3. Bölgesel özerklik.

Başbakanın kendisi ve eşiyile ilgili olarak sıkça dile getirdiği, **“Ben Gür-cü’yüm, eşim Arap.”** ifadesi, bu maksada hizmet eden ifadeler değil miydi?

Zihinsel bölünmenin ardından, semboller üzerinden toplum bölünmeye başlandı.

Bir yandan bayraklara sarılmış asker tabutları, diğer yandan otobüs üzerinden şehir turu attırılan teröristler...

Hükûmet bir yandan, kendilerine yönelik tepki oluyor diye vatandaşın şehit cenazelerine katılmasını engelliyor, diğer yandan da teröristlerin karşılanma görüntülerini **“umut verici”** buluyordu.

Hükûmetin kalemşoru olduğu bilinen gazeteci Şamil Tayyar’ın *“Irak’ta ve Afganistan’da ölen Amerikan askerleri nasıl sessizce küçük bir birlik töreni ile defnediliyorsa, PKK ile mücadele esnasında şehit olan Türk askerlerinin cenazelerinin de bu şekilde sessizce defnedilmesi gerektiğini”* ifade etmesi, birilerinin kendisine yaptığı sufle sonucu ortaya çıkan ifadelerdir.

Ardından haritalarda bölünmelere başlandı.

Hükûmet, ülkeye çizdiği bir sınır üzerinden politika yapar oldu ve muhalefeti, ülkenin bu sınırından öteye gidememekle vurmaya çalıştı!

Amerika’nın BOP planında bahsi geçen **“Türkiye himayesinde Kürdistan”** gerçekleştiğinde oluşacak olan bu sınırları Amerika, PKK silahu ile saptamaktadır. PKK eylemleri, bu sınırların genişletilmesine yönelik olarak tezgâhlanmaktadır.

PKK’nın 1 Hazirandan itibaren yaptığı saldırıların coğrafyası, son dönemde dillendirilen **“demokratik özerklik”** taleplerinin hayata geçmesini istediği dikdörtgen şeklindeki alanın dış çevresidir. Bu dikdörtgenin alt en sağı Hakkâri-Şemdinli, alt en solu İskenderun-Osmaniye hattıdır. Dikdörtgenin sol tarafının eksenini Malatya’dan geçmektedir. Dikdörtgenin üstü ise Karadeniz’dir!

AKP’li Bakan Hayati Yazıcı’nın gündeme getirdiği, **“sınırların bazı bölgelerde kaydırılması tartışılmalı”** önerisi de zamanlama açısından bu noktada önem kazanıyor!

Zihin, sembol ve harita.

Açılımın üç ama unsuru tamamlanmıştı.

Sırada en tehlikelisi olan **“sokak”** var!

Sokakta yaratılmak istenilen Türk-Kürt kavgasının da bu açılımın bir aş-

Hükûmet, ülkeye çizdiği bir sınır üzerinden politika yapar oldu ve muhalefeti, ülkenin bu sınırından öteye gidememekle vurmaya çalıştı!

ması olduğuna dikkat çekmek, PKK'nın sivil hedeflere yönelik eylemlerini de bu minvalde değerlendirmek gerekir.

ASLINDA KUZEY IRAK AÇILIMI

Yukarıda bahsi geçen aşamaları birer birer başarı (!) ile tamamlayan AKP'nin "**Kürt açılımı**"na, ABD'nin "**Kuzey Irak açılımı**" demek daha doğru olur.

Altı yıl aradan sonra Türkiye'ye gelen Barzani ile yapılan anlaşmalarda, Irak Kürt Bölgesel Yönetimi ile Türkiye arasında, Washington'un 2003'te ilan ettiği "**Irak'ın kuzeyi ile Türkiye'nin güneydoğusu tek bir ekonomik bölge olmalı.**" tezine uygun anlaşmalar yapıldı.

Bu anlaşmalara göre;

- Türkiye ile Kuzey Irak arasında tam bir ekonomik entegrasyon çalışması yürütülecek.

- Ortak enerji, ticari, ulaştırma stratejisi olacak.

- Türk Hava Yolları en kısa zamanda Erbil seferlerine başlayacak.

- Ziraat Bankası ve diğer bankalar Kuzey Irak'ta şube açacak.

- Aydınlar, öğrenciler ve üniversiteler arasında temaslar yoğunlaşacak. Böylece yeni bir tarih bilinci de sağlanacak.

Alınan kararlardan da görüldüğü gibi AKP'nin "**Kürt açılımı**"nın Kürtçe konuşan vatandaşlarımızla bir ilgisi yok.

"**Tam ekonomik entegrasyon**"la başlayan sürecin hedefinin "**siyasi entegrasyon**" olduğu gerçeği, gün gibi duruyor gözümüzün önünde.

Bütün bunlar, daha önce ABD tarafından Özal'a dayatılan ama TSK engelini takılan "**Türkiye himayesinde Kürdistan**" projesinin, adım adım tamamlanmasıdır. AKP'nin de önce iktidara getirilmesinin, şimdilerde de iktidarının devamının bedelini ödemeye yönelik adımlarıdır.

TSK ENGELİNİ BERTARAF ETME PLANLARI

TSK'nin Ergenekon tertibiyle zafiyete uğratılması da bu dönemde Özal döneminde olduğu gibi TSK'nin engel çıkarmasını önlemeye yöneliktir.

Diğer taraftan TSK'nin kamuoyu nezdindeki itibarını sarsmaya yönelik PKK saldırıları bütün hızıyla devam ettirilmektedir.

Yandaş medya üzerinden TSK'nin millî yapısını tasfiye edebilmek için "**profesyonellik**" tartışmasından, "**Ordu lağvedilmeli, yeni ordu kurulmalı.**" gibi fikirler varacak kadar geniş bir yelpazede, TSK'nin yapısı sorgulanmaktadır.

Yine yandaş medya üzerinden TSK'nin bazı unsurlarının PKK ile irtibatlı olduğundan başlayarak TSK'nin bu saldırıları bizzat organize ettiğine kadar varan alçakça propaganda pervasızca yapılmaktadır.

"**TSK savaşı kaybediyor.**" fikri ile hem Silahlı Kuvvetler yıpratılarak "**Türkiye himayesinde Kürdistan**" planı karşısında direncinin kırılması hem de halkın PKK ile pazarlık yapılmasına rıza göstermesi hedef alınmaktadır.

Şimdi medyada yürütülen, **“Bu iş, bu ordu ile olmayacak, PKK ile masaya oturalım.”** tezi, bu hedefe yönelik propagandalardır.

ABD’nin 1 Haziranda PKK silahını tekrar ateşlemesinin esas hedefi, kendi planına mecbur etmektir.

Bunu yandaş medyanın görmediğini zannetmek safdillik olur. Yandaş medya, Amerika’nın bu talebini, varlığını borçlu olduğu AKP iktidarının devamı için bir zorunluluk görmektedirler.

Oysa PKK ile masaya oturmak demek, önce Barzani’ye devlet bahşetmek, arkasından da bu devletin Türkiye’ye doğru genişlemesini peşinen kabul etmek demektir.

ACILIMLARIN SONUCU DEVLETSİZLEŞTİRME

Kürt açılımı, Alevi açılımı, Kıbrıs açılımı, Ermeni açılımı derken **Roman açılımı**’na kadar sıra geldi.

Devletin millî ekonomiye ait, stratejik güvenlik noktalarında önem atfeden neyi varsa yabancılara âdeta peşkeş çekercesine satılması, devleti devlet yapan unsurların birer birer elden çıkarılmasının ardında, **“Türk milletini önce devletsizleştirmek, ardından halkı etnik bazda ayrıştırarak parçalara bölmek”** planı yatmaktadır.

Bu planın **“açılım”** aşamasından sonra geldiği son noktada da nihai hedefe doğru büyük bir adım daha atılmıştır.

Bir devlet düşünün ki, bu derece etnik kalkışma ve terör saldırısına uğradığı hâlde, bölgeyi kontrol altına alabilmek, zarar gören sivil halkın can güvenliğini temin edebilmek maksadı ile ilan etmek durumunda kaldığı **“olağanüstü hâl”** uygulamasını, ihanet olarak kabul eden bir zihniyet tarafından yönetiliyor.

Devletin savunma mekanizmaları, çeşitli entrikalarla teker teker zafiyete uğratılıyor.

Bütün bu yaşananlar, **“devletsizleştirmek”** denilen gizli planın tezahürüdür.

BUGÜN...

Bölücü terör örgütü PKK, 1 Haziranda başlayan süreci, yeni bir dönem olarak ilan etti. PKK bu yeni dönemi, hem BDP il genel meclisi başkanları ve belediye başkanları toplantısından çıkardığı karar ile hem de bizzat Cemil Bayık’ın ağzından, **“demokratik özerkliği koruma, geliştirme ve yaşatma dönemi”** olarak ilan etti.

Bölücüler bunu, Amerika’nın konfederasyon dayatmasının ilk ayağı olarak belirlediler.

Bu söylem önümüzdeki günlerde uluslararası mecrada da Türk yetkililerin ve diplomatların karşısına sık sık çıkarılacaktır.

Endişe edilen tek nokta, bu konuda sokakta çıkacak Kürt – Türk kavgasında, Kürt tarafının olası mağlubiyetidir. Ama BOP Projesi’nin tezgâhlayıcısı Amerika,

bunun da çaresini bulup, bu çarenin önünü açacak söylemi bizzat Başbakan R.Tayyip Erdoğan'a önceden söylemesidir.

Toronto'daki G-20 toplantısına katılan ve Obama ile iki kez görüşen Başbakan Erdoğan, düzenlediği basın toplantısında hiç alakası yokken birdenbire *"Irak merkezî yönetiminin Kuzey Irak'ta hiçbir egemenliğinin bulunmadığı, yerel yönetimin de bölgeye henüz tam olarak egemen olamadığı"* ifadesini kullandı. Başbakan Erdoğan bu cümlenin hemen ardından da NATO'dan Kandil'e asker yollamasını istedi!

R.Tayyip Erdoğan'ın bu çağrısı, akıllara 2002 yılında Harp Akademilerinde gerçekleştirilen Kerük merkezli **"Etnik çatışmaya müdahale edip, barışı sağlayan NATO harp oyunu"**nu getiriyor...

Amerika'nın yukarıda zikrettiğim endişelerini, NATO'nun müdahalesi ile geçiştirme planı, böylece BOP'un Eş Başkanı Başbakan Erdoğan tarafından dillendirilmiştir.

Yazımın yukarıdaki bölümlerinin birinde bahsetmiştim. R.Tayyip Erdoğan, daha 2004 yılında ilan ettiği **"Diyarbakır'ı ABD'nin Büyük Orta Doğu Projesi içinde bir merkez"** yapma hedefini, **"eş başkan"** sıfatı ile adım adım gerçekleştirmektedir.

Aradan geçen onca yıl sonra, Şeyh Said'in ilk kez Diyarbakır'ın orta yerinde anılması da bu hedefe yaklaşıldığının işaretidir. Diyarbakır'ın orta yerinde Abdullah Öcalan, Barzani, Talabani posterlerinin açılması, hedeflenen konfederasyonun üçlü sac ayağını göstermesi açısından önemlidir.

Adına **"açılım"** dedikleri **"ihamet projesi"** ne göre sırada **"221 sayılı Pişmanlık Yasası"**nı değiştirme planı var. Bu Yasa ile her PKK'lıyı suçsuz ilan edecekler.

Bundan sonra belki PKK **"Silah bırakıyorum."** diyecek, ama ardından geçtiğimiz günlerde Karayılan'ın demecinden anlaşılacağı gibi **"bölgelerin özerkleşmesini ve güvenlik örgütlenmesini yapmasını"** istemekten de geri durmuyor.

Bu talebin Türkçesi **"ayrı bir devlet"**.

Türkiye Cumhuriyeti'nin millî ve siyasi birliğini parçalayacak bu plan, Özal tarafından uygulanmadığı gibi, Washington'a bağımlı BOP Eş Başkanı Erdoğan tarafından da becerilemeyecektir.

Devletin millî ekonomiye ait, stratejik güvenlik noktalarında önem atfeden neyi varsa yabancılarla âdeta peşkeş çekercesine satılması, devleti devlet yapan unsurların birer birer elden çıkarılmasının ardında, **"Türk milletini önce devletsizleştirmek, ardından halkı etnik bazda ayırıştırarak parçalara bölmek"** planı yatmaktadır.

Millî ve siyasi birlik bir tercih olduğu gibi, aynı zamanda bölgesel bir zorunluluktur da...

“Eş başkan” sıfatı ile Büyük Orta Doğu Projesi’nin ve onun tarafından geliştirilen “açılım” planlarının nihai sonucu olan bu talebe “Evet!” demiş olabilir Başbakan Erdoğan.

Yandaşları, tetikçileri, yağdanlıkları, nemalanan partilileri, içeride ve dışarıdaki ortakları, uluslararası sermaye, Amerika, AB, tüm küresel güçler, bu talebin karşısında sessiz kalabilir, hatta bu talepte bulunanları cesaretlendirebilirler.

Ancak hesaba katılmayan bir güç var. O da Türk milleti, Türk milliyetçileridir. Türk milliyetçileri, bu konuda henüz son sözlerini söylememişlerdir. ■